

ÓZDI HIRLAP

(FELSŐBORSOD)

HETILAP

Előfizetési ár:		FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS LAPTULAJDONOS: PAN CZÉL BÉLA.		Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sajószentpéter.	
Egész évre	8 korona	FŐMUNKATÁRS: TÖRÖK ISTVÁN.		hová a kéziratok, hirdetések és díjak	
Fél évre	4 "			küldendők. Kéziratok nem adatnak vissza.	
Negyed évre	2 "				
Megjelenik minden vasárnap.					

A sajtótörvény reformjához.

Nincs több olyan remek intézmény a jelenkorban, mint a hirlapirodalom. A vasut, posta, távirat és telefon, a gőz és a villamosság, a tudomány és ismeret, az ügyesség és leleményesség: mind az ő szolgálatába szegődtek, csak-hogy nagygyá, hatalmassá, utolérhetlenné tegyék.

És csodálatos: épp a hirlapiráshoz semmiféle okiratokkal igazolható minősítés nem kell, holott azt még a legkisebb hivatal betöltéséhez is feltétlenül megköveteli a törvény. A hirlapíró minősítő dokumentumát ő maga állítja ki magának: a saját kézírata adja meg neki a kvalitást.

Ez egyúttal a legmegbízhatóbb biztosítéka annak, hogy csak rátermettek léphetnek erre a sok kellemességet, de nem kevesebb töviseket is rejtő pályára. Mindenki itt a maga belátása szerint érvényesítheti tehetségét, ám mégis minden sor írásánál számot kell vetnie ama közönség izlésével és bírálati jogával, amelynek részére ír. Számolnia kell vele, hogy egy — csak egyetlenegy — a közönség izlésének esetleg meg nem felelő kifejezéssel többet ronthat, mint amennyire előbbi százzal az utat egyengette. Tudnia kell, hogy az olvasó mi tsem néz el a jó eszmék

és hasznos ügyek szolgálata ellenében, de egy vélt hibáért képes őt elítélni, sőt száműzni köréből.

Hát bizony, ne tagadjuk, a botlások e pályán sincsenek kizárva. A legbecsületesebb, leglelküimeretesebb hirlapíróval is megeshetik, hogy meggyőződése helytelen irányban vezet. A jóhiszeműség megvan, az ügy, amelynek érdekében küzd is, jó s mégis akaratlanul meg nem érdemelt károkat okoz egyeseknek, holott szándéka csak a rossznak, a hibának, a bűnnek ostromozása volt. A látszat a bizonyítékok nagy halmazát mutatja, a való talán más világitásba helyezné a kritika tárgyát, de a lázas sietséggel dolgozó és az olvasóközönség szenzáció-vágyával számolni kénytelen hirlapíró a bíróságéhoz hasonló vizsgálatot nem tarthat, mielőtt cikkének megírásához fogna.

Ki tarthatja e miatt a hirlapirodalmat haszontalan dolognak? Kinek jutna eszébe például a vasutat hiábavaló intézménynek nevezni, csak azért, mert vasuti szerencsétlenségek, kisiklások történnek?

A legtöbb veszélyvel járó kisiklás: a hajsza, melyet a lapok azok ellen indítanak, akiknek működését — nézetük szerint — megrovás illeti. Kevés eset fordul elő, ahol ez a megrovás

igazságtalan volna, de mégis előfordul. A megtámadott nincs mindig abban a helyzetben, hogy igazát azonnal bizonyítsa, a látszat is ellene van, mert hiszen ha nem volna ellene, az ujságíró meg nem támadhatná. A hirlapirodalom ítélőszéke rásújtott s azon hosszú idő alatt, amíg a sajtóbíró nem nyújt elégtételt, a „nem mozdul a levél szél nélkül“ elvénél fogva a nagy Galeotto karmai között fickándozik a hirlapi hajsza áldozata. Még jó, ha van annyi pénze, hogy sajtópört indíthat. De sokszor előfordul, hogy pénz híján az illetőn szárad a gyánu.

Sajtótörvényünk, amely — mint azt az illetékes tényezők is régóta belátják — reformra szorul s az már készül is. Felvetjük azt az Ausztriában már megvalósított eszmét, hogy nem-e célszerű volna a lapokat arra törvényesen kényszeríteni, hogy mindenkor, amikor valakit megtámadnak, kötelesek legyenek az illetőnek cáfolatát is közzétenni. A tisztességes ujságok, melyek eddig is, minden kényszerítés nélkül, módot nyújtottak az igazolásra, az ilyen törvényes előírástól éppenséggel nem ijednének meg, a tisztességtelenek, a minden áron — s ha kedvük tartja, a mások becsülete árán is — szenzációt hajhászó lapok azonban bizonyára óva-

József napján.

Írta: Fodor Lajos.

Akármerre csapong el képzeletem, csak visszatér hozzád, Sajómenti tájék. Hozzád vonz a szívem, te — a kéken sötétlő bükk és a szöke vizü Sajó között elterülő — kis város: Szentpéter. „Csak odatér lelkem, mikoron elfárad!“ Magam előtt látom most is a Nyögő partján álló, sárgára meszelt házat, a költőszülőházát; szemben a mi szegényes portánkat; a széles, de poros utcát apró házaival; a szomszédokat... és lelkemen mély megindultság vesz erőt.

Már csitri elemista koromban nagy tisztelője voltam a költőnek (Lévay József akkor, azt hiszem, Borsod vármegye főjegyzője vagy alispánja volt). Egyszer, éppen József napján, valamelyik fiu azt a hirt hozta az iskolába, itthon van Lévay József. Tanítónknak is József volt a neve és szép verses köszöntőt mondtam az osztály megbizásából nevenapjára. És a mig a köszöntőt szavaltam, az jutott eszembe, hát ha kis városunk nagy szülöttjét is elmennék felköszönteni? A verset ott is elmondhatom, csak épp hogy egy helyütt „szeretett tanítónk“

helyett azt kell majd mondanom „szeretett költőnk.“ A tanító ur megköszönte az üdvözlést és haza engedett bennünket az iskolából. Magam mellé vettem néhány iskolatársamat és szinte futva tettük meg az utat az öreg Lévay házáig. Bátran léptünk be. Egy jószágos, öreg asszony, a költő édes anyja, fogadott bennünket. Igen sajnálta, hogy fáradságunk kárba veszett, mert „a Józsi itthon volt ugyan az este, de reggel bizony már visszautazott Miskolcra.“ Kalácsot, almát dugdosott a zsebünkbe és jószágon simogatta arcunkat...

És amint erre a József-napi eseményre visszagondolok, lassanként elvonulnak előttem a későbbi József-napok emlékei is. Különösen pedig egy maradt meg elevenen. Ennek története a következő:

A 18... évben József napja éppen vasárnapra esett. Előre megbeszélte terv szerint a Józsefnek tiszteletére nagy mulatságot rendeztek a nem Józsefnek. Az adótárnok ur szives meghívása folytán az ő boros pincéje elé vonult a társaság. A pince előtt a tárnok ur az ő ismert, magyaros vendégszeretettel várt bennünket. Előkerültek a borházból a félhordók, fatuskók és a társaság körben helyet foglalt

a pince előtt. (A gyepre nem lehetett leheveredni, mert még nedves volt a talaj.) A legfiatalabbik adótiszt lopóban hordta a bort fel a pincéből. A poharakat összekocintottuk, elkezdődtek a humoros köszöntők, a vidám tréfák, élcek; javában folyt a mulatság.

Egyszerre csak a szomszéd pince ajtajától valaki átkiáltott hozzánk: „Ide jertek, ha jó bort akartok inni!“ Miksa bácsi volt, aki erre bennünket felszólított. Miksa bácsi egyéb sok szép tulajdonságai mellett különösen arról volt nevezetes, hogy hétágu pincéje tömve volt teli boros hordókkal, bora pedig arról volt híres, hogy abból keveset inni nem lehetett. Érthető tehát, hogy valóságos versenyugrással termettünk a Miksa bácsi pincéje előtt. Megindult a versenygás a tárnok és Miksa bácsi között. A tárnok asszubborttal igyekezett visszacsalogatni hűtlen vendégeit, de Miksa bácsi látva, hogy egyik-másik hajlik a tárnok csábító szavaira és visszafelé sompolyog, teli torokkal kiáltotta. „No bizony, az is aszu, a lórém is különb annál.“ Így hát megoszlott a társaság.

Voltak, akik a Miksa bácsi pincéje előtt itták a „Mandel“ féle bikavért, voltak, akik a tárnok asszu borát szürcsölték. Voltak ám olya-

kodni fognak attól, hogy olyas valakit támadjanak, aki már másnap, vagy másik héten világ gunyára be fogja bizonyíthatni a támadó ujság aljas szándékát.

A sajtószabadságnak ehhez a kérdéshez semmi köze. A szabadságnak nem szabad szabadosságá fajulni s a hírlapi hajsza is csak akkor jogosult, ha nem bántja a mocsoktalan egyéni becsületet, amely minden önértetes embernek legdrágább, féltett kincse. A tisztességes sajtó pedig csak örülhet azon, ha a sajtószabadsággal merő ellentétben álló üzelmek lehetetlenné tétetnek.

HIREK

Takarékpénztári közgyűlés. Az Ózdi Takarékpénztár f. hó 13-án tartotta meg II. évi közgyűlését. A részvényesek nagy számmal jelentek meg. Az elnök s ügyvezető előterjesztése után a közgyűlés az igazgatóság s felügyelőbizottságnak a felmentvényt megadta. Thuróczy Pál főesperes meleg szavakban fejezte ki a részvényesek nevében elismerését az igazgatóságnak azon szép eredményért, melyet a takarékpénztár egyévi fennállása után bizonyára az igazgatóság fáradozása s tevékenységével elért.

Áthelyezés. Az igazságügyminiszter Kollárik Béla sajtószentpéteri és Adorján Béla székhelyi bírósági végrehajtókat kölcsonnósen áthelyezte.

Mulatságok. A farsang lezajlott, ezzel egy jó csomó sikerült mulatság is. Február 10-én tartott meg Ózdon az olvasóegylet tréfás estélye és táncmulatsága. Már maga a meghívó is kacagató volt, tréfás Papanek stílusa kedélyes estét ígért. Igéretét csakugyan beváltotta, mert akkora közönséget és olyan jóízű kacagást, mint akkor, már rég nem hallott az olvasóegylet tágas terme. Az első szám a gyári zenekaré volt. Tréfás darabot játszottak, egyszerre azonban az első hegedűs letette a hegedűjét és kiment. Azután fuvolás, majd a második hegedűsök, a kontrások és így tovább, míg lassankint az egész zenekar elpárolgott.

nok is, akik egyik helyről a másikra vándoroltak. Itt is ittak, ott is. Ezek közé tartozott a Szodoma néhai vendéglőse, az isten nyugosztalja, a jó Samu bácsi. Hol a tárnok pincéje előtt itta az asszút és szidta Miksa borát, hol meg Miksa bácsi pincéje előtt erősítette, hogy a tárnok asszuja ehhez a borhoz képest csak limonádé. Az örökösen jó kedvű és szerfelett humoros Károly bátyánk rossz szemmel nézte ezt a dolgot. „Megállj Samu!” mondta, „boszszut állok rajtad.”

Samu bácsinak igen csinos, de kellemetlenül szűk uj cipői voltak. Az ott lábatlankodó Söregi kerültől elkérte a kényelmes papucsot és új cipőit levette, szépen a pince ajtaja mellé állította, hogy majd ha hazamenetelre kerül a sor, újból felveszi. Károly bátyánk csendes szemlélője volt a dolognak és pokoli tervet eszelt ki. Mikor már homályosodni kezdett, levette saját, ócska, ferde sarku, kitaposott cipőit és kicserélte a Samu bácsi új cipőivel, melyek pompásan illettek lábaira. Este aztán, mikor a tartsaság haza felé indult, Samu bácsi a sötétben és boros kedvében nem igen vette észre a cserét és megjegyzés nélkül huzta fel a Károly bátyánk immár nyugalomba kívánczó cipőit.

Utánuk az énekkar szerepelt. Csupa berekedt énekes zengedett arról, hogy milyen kár, hogy a hangjukat elhagyták az uton. Majd egy eröművész mutatott be képeket a falusi csepűrágók életéből. Száz kilós vasrudakat emelgetve és azon erős gyanút keltve, hogy azok csak papírmáséból vannak gyártva. A negyedik száma Dunapentelén előadott opera megismétlése volt egy személy által. Ebben Mailinger remekelt. Kitűnő mimikája a női, férfihangok utánzása, a vegyes és férfi karok komikus kifigurázása olyan jól sikerült, hogy a közönség nem szűnt meg kacagni a bohókás jeleneteken. Ezután négy gépember (automata) lepelt fel. Hatodszor három betörő jött a szinpadra Mailinger, Kroliót és Simon képében. Énekeltek, szavaltak, táncoltak, kitűnően csinálták szerepüket. Hlavács Samu mint ifju Papanek beszélt a közönséghez. Volt még állathangverseny, élőkép (csárdajelenet), Héthy Göre bírót hozta szinpadra. Végül pedig a zenekar zárta be a tréfás hangversenyt. A terem zsufólva volt. Megjelent Ózd egész intelligenciája. A bevétel 600 koronát tett ki. — A hangverseny után tánc volt egész reggelig. A rendezést a dalárda végezte. Az előadott számokat Hanuszik Antal tanította be, aki ezen hosszú és fáradságos munkájával ismét egy felejthetetlen est emlékével gazdagította az ózdi közönség emlékeit. A zenekart pedig Schuch Ferenc vezette, aki szintén sok megérdemelt tapsot aratott.

A sajtószentpéteri bányatelep táncestélye pompásan sikerült. A bányatelepi vendéglő nagy terme alig győzte befogadni a sok szép asszonyt és leányt. Méltó párja volt-e mulatság a zsidó nőegylet báljának; a tánc reggelig tartott: a negyeseket 40 pár táncolta.

A Sajtószentpéteri iparosok bálja fejezte be a farsangot, s ha a rendezőség hamarabb hozzálát, talán ez lett volna a legnépesebb mulatság. Az idő rövidsége miatt azonban sokan meghívót sem kaptak, s így többen hibáztatják a rendezőket. A mulatság ennek dacára igen jól sikerült, bár az is hátrányára szolgált, hogy előző este volt a bánya táncestélye. Felülízetek a következők: Szepesy János 5 kor., Elek Árpád 3 kor. 80 f., Gábor Áron 1 kor. 80, Czákó Sámuel 1 kor. 80, Kozák Lajos 1 kor. 80, Flamm

Természetes, hogy másnap fünek-fának panaszkodott, hogy tegnap valamelyik akasztófára való kicserélte az ő vadonat új cipőit. Sorba rimázkodott mindnyájuknak: „Ne bolondozzatok, gyerekek, adjátok vissza a cipőimet”, de az mit sem használt. Akik el nem vették nem adhatták vissza, aki pedig kicserélte, nem jelentkezett.

Teltek, multak a napok, a nyár is vége felé járt már, az imitt-amott sárguló falevelek az ős közeledtét jelezték.

Samu bácsinak egy napon kis levélke kíséretében csomagot kézbesített a járásbírósi szolgál. A levélből a következőket olvasta:

Kedves Samukám! Nem birom tovább! Bánt a lelkiismeret. Cipőidet József napkor én cseréltem ki, de ime, most jóvá teszem hibámat, vissza küldöm néked. Bocsásd meg a te Károly barátodnak.

Samu bácsi ujongva bontotta fel a csomagot, de a következő pillanatban hangos káromkodással vágta a földhöz. A cipőknek talpuk, sarkuk csupa rongy volt, oldalain két hatalmas lyuk tátongott. Károly bátyánk egész nyáron ezekben a cipőkben parádézott.

Ignác 1 kor 80, Balogh Károly 1 kor. 50, Rusz Károly 1 kor. 50, Jakab János 1 kor. 50, Grószmann Lajos 80 f, Czeizler Márton 80 f, Dudra Ágost 80 f, Szabó József 1 kor., 80 f, Kohn Ferenc 20 fill., Üveges István 80 fill., Kerekes Ármán 80 fill., Havranek Sándor 50 f, Sándor Pál 80 f, Fiedler Ferenc 50 f, Petrovics János 50 f, Tóldi János 50 f, Lollok Vilmos 40 f, Bakos 80 f, Soós 80 f, Bólya Kálmán 80 f, Májér Adolf 50 f, Kubik Ede 50 f, Zombori János 20 f, Roppantó József 50 f, Hunyadi Géza 80 f, Főgel József 50 f, Óberczán Pál 80 f, Batori József 50 f, Swarcz Hermann 50 f, Kun József 80 f, Gulov M. 50 f. A felülízetőknek ez uton mond köszönetet a rendezőség.

Az ózdi polgári önképzőkör f. hó 12-én tartotta szokásos farsangi mulatságát. A mulatság fényesen sikerült. Sikerét nagyban elősegítette a rendezőség által egybeállított műsor változatos és mulattató sorozata. Jelmében sokan jelentek meg s emelték az estély anélkül is komikus színezetét. A mulatság általános kedvvel folyt s tartott reggeli fél 9 óráig, a mi a vendéglős jó bora és ételeiről tesz tanubizonyosságot. A körnek, mint halljuk, szép tiszta jövedelme volt, de több az erkölcsi siker.

Kalikó bál. Fényes estélyt rendezett az ózdi gyári tiszti kaszinó f. hó 12-én az ózdi intelligencia nagy része és sok vidéki részvételével. Fél 9 órakor este vette kezdetét a mulatság, még pedig a kalikások frappáns felvonulásával, ami meglepő látványt nyújtott a szemlélőknek, mert ilyenek is szép számmal voltak. A mulatság jó hangulattal kezdődött, amely jó kedv egész reggelig tartott. Illés Lajos csizi fürdői zenekarának tüzes játéka csak fokozta a hangulatot. Hogy ezek az utóbbi időben rendezett sikerült kaszinói mulatságok — amilyenek Ózdon csak ritkán szoktak lenni — Zorkóczy Samuné urnó érdeme, mindeki tudja, aki nem kimél semmi fáradságot, hogy eddigi lanyha társadalmunkba életet öntsön, ami sikerült is neki. Ehhez magunk részéről is csak gratulálhatunk. Ez volt a farsang utolsó mulatsága s ezzel kezdetét veszi a holt sasion; az előzmények után azonban azt jósoljuk, hogy a tiszti kaszinónak ezután sem lesz holt sasionja.

Nyomda Ózdon. Községünk örvendetesen halad a fejlődés útján. Ujabban Bauer Károly — a rozsnói Görbics és Bauer cég üzlettársa — tette át jól berendezett nyomdáját Ózdra. A nyomdából kikerült művek után itélve, községünk olyan nyomdához jutott, amelyik bármely nagyobb városnak is csak előnyére válnék.

A sorozás. A sajtószentpéteri járás 1886. évi születési hadkötelesei f. évi március 1., 2. és 4. napján állnak sor alá. A felhívott hadkötelesek száma 483, Ózdon április 3., 4. és 5.-én lesz a sorozás. A felhívottak száma 486.

Nyilvános köszönet. Czeizler Márton, a Sajtószentpéteri Sodoma-vendéglő bérlője, az idén is hozzájárult az izr. nőegylet báljának sikeréhez azzal, hogy a táncteremért járó díjat elengedte. A szíves hozzájárulásért ezuton is köszönetét fejezi ki a rendezőség.

Bő istenáldás. Balogh Lajos sajtószentpéteri gazda nem panaszkodhatik az istenáldásán. Feleségének már egy izben hármas gyermeke született, kétszer pedig ikrek. A napokban ismét három gyermeke született a derék anyának, még pedig fiu valamennyi. Hát csak szaporodjék a magyar! Vivat, cresceat, floreat!

A magyar kereskedő könyve. Ilyen cím alatt kiváló munka jelent meg dr. Schack Béla kir. főigazgató szerkesztésében, mely a kereskedelmi tudományoknak valóságos kincsesbányája s melyet a Miskolci Kereskedelmi és Iparkamara a legmelegebben ajánl az érdekeltek figyelmébe. A mű elsőrendű szaktekintélyek

közreműködésével készült, a kereskedelmi tudnivalók képes enciklopédiája 4 vaskos kötetben, mintegy 2400 szövegoldalal, 200 műmelléklettel és térképpel; kereskedők, gyárosok, pénzügyi és kereskedelmi tisztviselők, iparosok, bírák és ügyvédek számára íródott. Az első kötet a „Kereskedelmi alapismereteket“ tárgyalja, a második kötet tartalma „A kereskedelmi üzletvitel“, a harmadik kötetben „Az értékvizlet“, a negyedikben „Az áru-üzlet“ tudnivalói ismertettek. A gazdag tartalmu, fényes kiállítású mű, melynek ára 80 korona — havi két koronás részletek fizetése mellett beszerezhető. Ismételten melegen ajánljuk e könyvet az érdekeltek figyelmébe.

A feltékenység. Dezső József, a nemzeti szín-ház jeles művésze által szerkesztett „A Műkedvelő“ című folyóirat februári száma Fodor Lajos „A feltékenység“ című egy felvonásos bohózatát tartalmazza. Egyes számok ifj. Nagel Ottó könyvkereskedésében Budapesten kaphatók, megrendelhető továbbá a szerzőnél is Rózsahelyen. Egy füzet ára bérmentes küldéssel 30 fillér. Műkedvelői előadásra különösen alkalmasak Fodor Lajos: „A szerelem iskolája“ és „Megoldás“ című színjátékai is, melyek az előadási joggal együtt a szerzőnél kaphatók Rózsahelyen.

Ózdi csendélet. Igazán nem mulhatik el egy fizetés sem, hogy egyik vagy másik kereskedésben komolyabb verekedés ne lenne, a lakosság nagy megbotránkozására. — A február 9-iki fizetésen mindössze 9 esetben kellett a csendőrségnek és rendőrségnek közbe lépnie s egy esetben alig volt kikerülhető a fegyverhasználat.

Toloncállomás. Csodálatos, mily jó orruk van a csavargóknak s munkakerülőeknek. Megszagolták, hogy Ózdon január 1-től toloncállomás van s azóta nem mulik el nap, hogy kettő-három ne pihenni ki fáradsalmait a toloncházban. H-j, pedig ebben a szűk szénvilágban, bizony nem bőven kapják a tüzelőt s sok nem kívánczik ismét vissza oda pihenni.

Gazdasági felolvasások. A Magyar cukorgyárosok országos egyesülete és a Borsodmegyei gazdasági Egyesület a földmívelésügyi min. miniszter támogatásával a helyes cukorrépa-termelés előmozdítása érdekében február hó 24-én (vasárnap) Miskolcon, a vármegyeház nagytermében, előadásokat rendez. Az előadások célja a répatermelés terén felmerült legújabb vívmányokat és tapasztalatokat, valamint a káros állati és növényi ellenségek ellen való védekezés módjait közismeretűekké tenni. Az előadásokon az összes érdeklődő gazdákat szívesen látják. Az előadások sorrendje a következő: Február hó 24-én (vasárnap) délelőtt 10-től fél 12 óráig Linhart György tanár előadása: a cukorrépa betegségeiről és az ellenük való védekezéséről; délelőtt fél 12-től 1 óráig Cserhádi Sándor gazdasági akadémiai tanár előadása: a cukorrépa helyes termesztéséről, műveléséről és trágyázásáról; délután fél 3-tól 4 óráig Jablonowski József tanár előadása: a cukorrépa-rovarkárok elleni védekezéséről; délután 4-től fél 6 óráig Cserhádi Sándor tanár előadásának folytatása. Az egyes előadásokat az előadottak megvitatása követi.

Váltóhamisító asztalos. Több miskolci pénzügyintézetnél fordult meg utóbbi időben Nagy Ferenc nevű diósgyőri lakos, aki hol váltót, hol pedig kötelezvényt nyújtott be leszámítolás végett. Az intézetek többnyire kifizették a váltót, vagy adóslévélén kifizetett összegeket és így Nagy Ferenc vigan élt. De kiszült, hogy a váltókon és kötelezvényeken levő aláírások mind hamisak. Ez okból az intézetek a megtorló lépéseket Nagy Ferenc ellen megtették; azok az egyének ugyanis, akiknek a neveit Nagy Ferenc az okmányokra meghamisította: Antal Károly, Répászky Pál, Filler József, Kiss József, Molnár János diósgyőri lakosok kinyilatkoztatják, hogy ők Nagy Ferencnek soha sem váltót, sem kötelezvényt mint kezesek alá-

nem irták s így bármely pénzügyintézetnél elhelyezve lévő, aláírásukkal ellátott s Nagy Ferenc által kiállított váltót vagy kötelezvényt hamisnak nyilvánítják s azt soha el nem fogadják. A károsultak megtették a följelentést Nagy Ferenc ellen, aki azonban jónak látta, hogy eltűnjék. A nyomozó csendőrség ugyanis nem találta eddig Nagy Ferencet.

A sajszentpéteri izr. nőegylet bálján a következő hozzájárulások történtek: Bródy Miksa 20 koronát, Bolváry Andor 10, Bródy Gyula (Miskolc) 10, Braun Ármenné (Miskolc) 10, Czinner Jakab 10, Elek Árpád 10, Győri szeszgyár (Győr) 10, Hecht Lipót 10, Kemény Béla 10, Leipziger Vilmos (Budapest) 10, dr. Mérey Mór 10, Michna Inre 10, Neumann Adolf (Miskolc) 10, Reich Zsigmond (Bielitz-Biala) 10 kor. dr. Róna József 10 koronát, Schwarz Bertalan (Miskolc) 10, Stein Márton 10, Vadnay István 10, Viesler Vimos 10, Wertheimer Zsigmond (Budapest) 10, Freudlich Vilmos 8, Hartman József 7, Lipp Károly 7, Falleg János 6, Fleischl Sándor (Budapest) 6, Grosz nagybérli (Abafalva) 6, Neuman Herman (Miskolc) 6, Dr. Rácz Gyula 6, Dr. Radó Gyula (Edelény) 6, Palackgyár 6, Weisz Albert 6, Weisz Péter 6, Zékány Antal 6 kor., Molnár László 5, Rosenberg Testvérek (Miskolc) 5, Achacz Gyula 5, Bechó József 5, Czákó Sámuel 5, Darvas Béla 5, dr. Friedmann Miksa (Miskolc) 5, Fodor Dezső (Miskolc) 5, Fon Dezső (Miskolc) 5, Hercz Jenő (Miskolc) 5, Horváth Árpád 5, Katona Mór (Miskolc) 5 koronát, Kovács Loránd (Edelény) 5 koronát, Nagy Imre 5, Czeisler Márton 5, Csomós Tamásné 4, Daróczy Mihályné 4, Dienes Béla 4, Ifj. Fischer János 4, Dr. Friedmann Adolfné, (Budapest) 4, Dr. Gál György 4, Gábor Áron 4, Guthlon Mórné 4, Dr. Grosz Józsefné, (Miskolc) 4, Heimlich Jenő 4, Inrey István 4, Kohn Dávid 4, Kohn Miksa 4, Láng Arnold 4, Mogyorós Simon 4, Neufeld Jónás 4, dr. Rósenberg (Miskolc) 4, Rósenháth Dávid 4, Rothman Mór 4, Szűcs Béláné 4, Steinberger Vilmos 4, dr. Tyrnauer (Miskolc) 4, Vladár József 4, Weisz Mór nagykereskedő (Miskolc) 4, Zimmermann Jakab 4 korona; Bársony Miklós (Miskolc) 3, Bólya Kálmán 3, Hartman Jakab 3, Kolozs József 3, Krausz Mór 3, Sugár Jenő 3, Flam Ignác 3, Adler József 2, dr. Ambrus István 2, Balogh Zoltán 2, Bleier István 2, Braun Vilmos 2, Braun Gyula 2, Braunfeld Ignác 2, Erdélyi Lajos 2, Féder Leó 2, Fodor Lajos 2, Gerő József (Balasgyarmat) 2, Glück Mór 2, Gútlon Jakab 2, Guthlon Sámuelné 2, Grósz Jónásné 2, Groszman József 2, Groszman Márton 2, Hóchheiser Bernáth 2, Kerekes Ármán 2, Holler Miksa 2, Königstein Ábrahám 2, Maklary Dezső 2, Moskovitz Johanna 2, Princz Ignác 2, Rósenháth Adolf 2, Rontó Árpád 2, Sándor Márton 2, Szepcsik Gyula 2, Schwarcz Sámuel 2, Vadász Pál esperes 2, Vészy Emil 2, Wisenberg József 2, Waldman József 2, Moskovitz József 2, Neufeld Mór 2, Nagy Jenő 2, Edelstein Ignázné 1, Fried Salamonné 1, Goldstein József 1, Jungreis Adolf 1, Kohn Miksa kereskedő 1, Kohn Jakabné 1, Reinitz Mórné 1 koronát, összesen 566 koronát. A nőegylet elnöksége ez uton fejezi ki hálás köszönetét a kegyes adományozóknak, egyszersmind meleg köszönetét nyilvánítja dr. Mezei Mór, dr. Róna Józsefné, Kemény Béláné és Weisz Péterné urnóknak, kik a siker érdekében mindent elkövettek. Nemkülönbén köszöni a rendezőség fáradozását, dr. Mezei Mór és dr. Ambrus István tevékenységét.

Nb. . . . emlékkönyvébe.

Te e lapot nekem szántad . . .
Én meg neked e sorokat . . .
Akár tetszik . . . vagy akár nem . . .
De megírom az igazat.

Vigyázz, mikor tanulni fogsz,
Huzd magasán fel válladat;
Mert hátulról a kis Ámor
A könyvedbe bepislogat!

Szép pillait szemeidnek
Kis kezével le ne zárja,
S betűk helyett megjelenjen
Szíved, lelked ideálja!

S ne azt sugja a hittanból,
Hogy te higj csak a szívednek;
Mert ily vallás, szép gyermekem,
Még a jégre is vezethet.

A nyelvtanból ne kövessed
Rossz példáját ósanyádnak,
Ki a férfit próbátgatott
Nyelvgyakorló rut pletykákat.

Vigyázz! mert a kedves Ámor
Olvastatni akar veled,
Ne fogadj szót! mert nem ad mást,
Mint szerelmes leveleket.

Vigyázz! hogy a törték helyett
Édes szíved meg ne törje!
Hogy ne hulljon majdan azért
Két szép szemed drága gyöngyö.

De hidegen se számitgass,
Még én azt is hozzáteszem;
Mert az élet nagyon üres,
Ha nincs benne a szerelem.

Neveléstapt prédikál majd
Az a pici kedves Ámor.
De hol, kérdi? Kérdezd csak meg!
A fejeddel nem is számol.

Szívből nevel, szívből oltva,
Tana szép; de sokszor átok.
Gyönyör mellett a fájdalom
Folyton ott fog lesni rátok.

Vigyázz, ha toll van kezében,
Ne az Ámor vezetgesse!
Ideálad nevét írni
Gyakorlatul egyre, egyre.

Ha az Ámor folyton ott ül
S még tollad is az forgatja.
Hidd meg, kedves, szép gyermekem,
Nehéz lesz ám az a vizsga!

No de ne sírj! Nem bukol meg!
Adok én egy jó tanácsot,
Ha nem adnék, nem is volnék
Tesi-lelki jó barátod.

Képzeld engem magad mellé,
Ha a könyv van a kezében,
Lám, még nem is mesolyogtam,
Ha ott ültél én mellettem.

S bármily kedves s bohó valál,
Halvány maradt az én arcom;
Mert most még csak az a célom:
Eszményképem jól tanuljon.

Végül pedig arra kérlek . . .
Nem adok már több tanácsot . . .
Ne felejtse el, drága gyermek,
A te öreg, jó barátod!

Kenyeres Károly.

Az Ózdi Takarékpénztár R.-T.

Kölcsönöket ad:

Kezesség vagy betáblázás mellett kötvényekre és váltókra.

Hitelt nyújt:

Folyószámlai elszámolásra, érték-papírokra, arany- és ezüsttárgyakra.

Állandó betétek

után fizet 5 százalék kamatot.

Pénztárhelyiség: a Botta-féle emeletes új épületben. — Hivatalos órák: d. e. 9 órától 12 óráig, mikor is be- és kifizetések eszközöltetnek, délután csakis tárgyalások kölcsönügyekben.

Figyelemre méltó,

Hogy egy liter finom rum egy csomag teával együtt csak 1 frt. Továbbá ajánlhatok finom szilvoriomot, borovicskát és különféle likőröket, jó Érmeliéki borokat, gyogyborokat, pezsgőket, különféle ásványvizeket. Fűszer- és csemegeárak csak

Stefankó János kereskedésében Ózdon

kaphatók a legjobb és legtisztább minőségben, hol nagy választékban vannak kávék, rizsek s minden a háztartásban előforduló cikkek, továbbá sajtok, heringek, felvágottak, konzervek stb.

Hazai iparcikkek!

Szolid és pontos kiszolgálás!

Megtekintésre ajánlom mindenkinek, mielőtt máshová fordulna, minden stíliú butorral gazdagon felszerelt raktáramat. Tartok fa-, vas-, réz- és kárpitozott butort jó minőségben és olcsó áron. — Kárpitos műhelyemben készülnek mindenféle e szakba vágó munkák, szalon- és angol garnitúrák. Nagy készletem van továbbá mindennemű, legjobb szerkezetű varrógépekből, szobamángorlókból, koporsókból és egyéb temetkezési cikkekből.

Eladásnál hitelt nyujtok igen előnyös részletfizetésre.

Épületfa, tűzi fa, téglá, kő, eszerép, cement és egyéb építkezési anyagok.

Az „ANKER“ élet- és járadékbiztosító társaság főügynöksége.

Weiner József, Ózd, az állomás mellett.

Női felöltők és gyermekruhák.

Hadd tudja meg a világ,

hogy áruraktáramat, melyet már átköltözésem alkalmával tetemesen megnagyobbítottam, most

ujjonnan berendeztem.

Tisztelettel felhívom tehát a n. é. közönség b. figyelmét arra, hogy a szükségleteit legjobban üzletemben fedezheti, amennyiben mindentől a legszebb, legfinomabb és legolcsóbb áruk dus választékban állnak rendelkezésére. Különösen nagy választékban vannak: legfinomabb angol szövetek, jó minőségű barchettek, u. m. hermelin-, flannel-, zsinór- és tennis-barchettek, valamint a hozzávaló diszek, bélések és mindennemű kellékek.

Csipkefüggönyök, szőnyegek, paplanok, valamint ágy- és asztalterítők nagy választékban.

Női-, férfi- és gyermek-fehérművek, valamint cipők és kalapok nagy raktára.

Továbbá ajánlom a legdivatosabb gallérokat, kélőket, nyakkendőket, zsebkendőket, télikendőket, fűzőket (Mieder), bőrkezttyűket, cérnakezttyűket, harisnyák, pamutok, cérnák, himzőselymek, szallagok, stb. stb.

Midőn a nagyérdemű közönségnek magamat ajánlom, vagyok teljes tisztelettel

Mikola Béla

uri- és női divatkereskedő, ÓZD.

Jóminőségű linoleum és lábtörők.

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönség szives tudomására hozni, hogy a jelenkor igényeinek teljesen megfelelő

fodrász- és borbélyüzletemet a Botta-féle házba helyeztem át.

Üzletemben kaphatók mindenféle fodrászati cikkek, u. m. copfok, uri- és női parókák, továbbá készítek méretek szerint uri- és női egész parókákat, frufukat, einlagot stb. Veszek levágott és kifésült hajakat.

Amidőn a nagyérdemű közönség szives pártfogásába magamat ajánlom, azon leszek, hogy pártfogásukat minél jobban kiérdemeljem.

Tisztelettel

Zelley Oszkár

uri- és női fodrász.

Bent a községben a keresztény fogyasztási szövetkezet jelenlegi helyiségei, április 1-től hasznosbérbe kiadóak. Az épületben van 3 üzlethelyiség, egy raktár, öt pince, két szoba és egy konyha. Értekezni lehet a tulajdonos

Nagy Józsefné

Ózdi lakossal.

Ne üljünk fel a sok mindenféle hirdetésnek, hanem ott szerezzük be

arany- és ezüstáruszükségletünket

ugymint zsebórákat, ingaórákat, china-ezüst disztárgyakat, a hol nagy választékban sokkal olcsóbb és biztosabb, mintha azokat máshonnan hozatnánk, tehát csakis

Guttman Sámuel

órák- és ékszerésznél Ózdon,

ahol mindenféle finom szemüvegek is kaphatók és a javításokért 1 évi írásbeli jótállás adatik.

Bármely nagy céggel is versenyképes.

A legfinomabb vásznak gyári árban. Művirágok, sárgosorok.

Finom pénzerszények, szivartárók, ridikül és egyéb bórárak.